

Pleterice

OBČINSKO GLASILO

ŠT. 09/18
SEPTEMBER
2018

OBČINE DOL PRI LJUBLJANI

5 ŽUPAN O VIZIJI OBČINE
ZA NASLEDNJA LETA

7 PA GA ŽE SKORAJ IMAMO - PRAVI
OTOK ŠPORTA!

13 NA OBISKU PRI VODETIH IZ KAMNICE

NAPOVEDNIK DOGODKOV:

20.9. POLETNI GLASBENI PAVILJONI -
JASNA ŽITNIK&ANDREJ MARINČIČ
OB 20.00 ERBERGOVI PAVILJONI

20.9. URA PRAVLJIC ZA VSE GENERACIJE
KNJIŽNICA JURIJ VEGA
OB 18.00

25.9. POTOPIŠNO PREDAVANJE MALEZIJA
IN SUMATRA
OD 19.00 KNJIŽNICA JURIJ VEGA

26.9. IGRALNA URICA S KNJIGO
KNJIŽNICA JURIJ VEGA
OD 9.30

30.9. TEKMOVANJE SMUČARJEV TEKAČEV
NA TEKAŠKIH ROLKAH
OD 10.30 DALJE PRED GASILSKIM DOMOM V DOLU

11.10. POLETNI GLASBENI PAVILJONI
- KATRINA JUVANČIČ&DEJAN
LAPAJNA
OB 20.00 ERBERGOVI PAVILJONI

Uvodnik

Dan, ki ga nikoli ne pozabiš

Šolski zvonec je pred nekaj dnevi naznanil novo šolsko leto in za učne klopi je sedlo 105 prvošolčkov iz naše občine. Kako lepo jih je bilo opazovati! Vsak po svoje je bil malce vznemirjen, za odtenek ponosen nase in predvsem močno radoveden ...

Ah, ti naši otroci! Kako hitro rastejo, mar ne? Še včeraj so bili v pleničkah, danes pa nekateri že nosijo rumeno rutko, drugi načrtujejo valetu, tretji zaključujejo diplomsko nalogo, četrti pa se prvega šolskega dne spominjamo še iz časov, ko smo na glavi nosili pionirsko kapico. Težko si je zamisliti, da bodo tudi otroci, ki si v teh dneh še malce nespretno natikajo rumeno rutko, prav kmalu s svojimi odraslimi vrstniki delili spomine na 3. september 2018, ko so prvič prestopili šolski prag.

Počaščena sem, da lahko kot urednica ob tem nepozabnem dnevu spremljam že četrto generacijo. Ko opazujem te mlade duše, se potihoma sprašujem, kdo med njimi bo morda nekoč svojo zgodbo zapisal na straneh tega glasila ... Med nami je zagotovo cel kup talentov in tudi kot mamico me ravnateljeve besede, ki poudarjajo, da imajo otroci svoje življenje, vedno zadenejo v srce. Verjamem, da je ena izmed najpomembnejših nalog nas staršev, da otrokom pomagamo odkriti in uresničevati tisto, kar jih veseli in v čemer so tako dobri, da ob trudu namesto napora občutijo užitek.

Če nam to uspe, nastanejo zgodbe, ki jih boste lahko prebrali na 12. in 13. strani. Nič lepšega ni, kot videti ljudi, ki z vsem srcem uresničujejo svojo strast in pozornost namesto škodljivim stvarjem namenjajo svojemu napredku in rasti. Ko vstopate skozi šolska vrata, vam tako dragi šolarji polagam na srce – ko poslušate snov, ki vam jo predajajo učitelji, bodite pozorni na tisto, pri čemer vam srce začne biti malce hitreje. To je vaša iskrica, starši pa naj bodo sapica, ki vam bo pomagala zanetiti vaš iskriki ogenj. Uživate v šoli in novem znanju!

Špela Korinšek Kaurin, odgovorna urednica

Pismo bralca:

Poštovani! Pišem vam odziv in pripombe na napisano v občinskem glasilu občine Dol pri Ljubljani, »Pletenice« št. 08/18, avgust 2018.

V prispevku »Županova beseda« cenim županovo prizadevanje za večjo poplavno varnost. Sprašujem pa se, ali ima Občina kakšno moč, da se dela pospešijo in da bodo izvršena pred ponovnimi neurji? Nujno se mora očistiti struga potoka Kamnica od mostu v Dolskem navzdol. Po naši oceni je treba z omenjenega dela struge odpeljati vsaj 100 m³ materiala na dotičnem delu struge. Na okljuku s kotom 90° in nekaj nadaljnjih okljukih so na notranjih straneh ovinkov obsežni nanosi naplavin, ki se kopičijo v širino in višino. Pretok je zato zelo zmanjšan, kar neizbežno vodi v zastajanje vode, nadaljnje odlaganje nanosov ter vedno pogostejše poplavljanje. Zgolj ob zadnji poplavi, 13. 7. 2018, se je dno na dolžini 60 m dvignilo za približno 15 cm. Za vedno višje vodostaje ob neurjih je v največji meri kriva škarpna na 90° okljuku, ki je izvedena precej višje kot pa je bilo predvideno v projektu ob regulaciji potoka. Ne razumem trmastega vztrajanja Ministrstva za kmetijstvo, da ne dovoli preiščenega izpusta viška vode, ki se sicer na vrhuncu pretoka vseeno nenadzorovano prelije preko obrežja. Takrat je prepozno, da bi bilo preprečeno poplavljanje stanovanjskih in pozidanih površin. Sprašujem se, ali je bolj humano, da je poplavljenih 17 stanovanjskih hiš s pripadajočimi zemljišči, ali da se voda razlije na morda nekaj hektarov kmetijskih zemljišč, morda še manj ob ustrezni izvedbi izpusta. Glede objektov ob potoku: naj si situacijo g. župan oz. pooblaščenec ob poplavi ogleda pravočasno in ne šele po tem,

ko so vode že varno v strugi.

Nadalje je v prispevku pod »Aktualno« omenjeno, da bo naročen nov projekt mostov. Skrbi nas, da bi zgolj z omenjenim zvišanjem mostu v Dolskem in ceste ob njem nas Bokalove, Mohar-Vodetove in Likovičeve dokončno poplavalili, kar bi bilo z naše strani nedopustno. V preteklih stoletjih je bil kot rešitev narejen dodaten kanal ob mostu pod cesto, ki pa je bil žal že pred 50 leti povsem zasut. Nanosi ob visokih vodah kažejo na to, da je v potok nujno potrebno umestiti peskolov pred Zasavsko cesto ter ga nato redno čistiti.

Pred načrtovanji in posegi pristojne prosim, da se na terenu pogovorite tudi z nami, ki smo znova in znova prizadeti in živimo ob potoku. Naša hiša stoji tu že 200 let, a do pred 4 leti ni bila še nikoli poplavljena, kar bi bil lahko 1000-letni izredni dogodek, a je v zadnjih 10 letih vodostaj že nekajkrat dosegel rekordne višine tik pod vhodnim pragom naše hiše. Pri infrastrukturnih posegih v preteklostih se je redno dvigovalo cestišče. V mladosti smo se lahko z mostu sankali po cesti navzdol. Na prej poplavnem območju je zgrajeno naselje ter trgovina s stanovanjskim blokom. Ob izdaji soglasja za trgovinski kompleks je bilo rečeno, da bo teren dvignjen za 30 cm in ne 1 meter, kot je sedaj. Takšni nesrečni pristopi k načrtovanju gradenj kar kličejo po bolj resnem premisleku o dolgoročnih posledicah.

Prosim vas, da upoštevate naše pripombe ter naša upravičena pričakovanja do poplavno varnih domov in se še bolj zavzeto lotite reševanja tega vedno bolj perečega problema, ki ogroža našo hišo in tudi objekte drugih sovaščanov, ki živijo ob Kamnici.

Jožef Bokal

Spoštovani soobčani!

Zadnje počitniške dni je velikokrat omenjena rolnarska steza začela dobivati končno obliko. Izrečenih je bilo veliko besed o tem, ali je potrebna ali ne, ali bi moralo biti kaj tako ali drugače. Sedaj pa je, kar je. Polna je otrok, čeprav dela še niso čisto končana in prav vesel sem, če je kakšnega vsaj za uro ali dve zvelkla stran od telefonov, tablic in podobnega. Dvomljivcev je danes morda manj kot jih je bilo pred leti, pojasniti pa velja morda še enkrat, da gradnjo sofinancira Fundacija za šport, tako da tega ni mogoče enačiti z ostalimi cestami in potrebnimi gradnjami. Fundacija za šport skrbno izbira projekte, ki jih sofinancira, tako da je že samo to, da je bil naš projekt izbran, dokaz, da gre za nadpovprečno dober projekt. Vse, ki še niste preizkusili svojih spretnosti, seveda vabim, da to naredite in da to postane del vašega vsakdanjika.

Moram pa se seveda pridružiti opozorilom, ki jih večkrat slišim iz ust kmetov, da to ne sme postati pasje stranišče. Na tem mestu apeliram na vas, da če pripeljete s seboj psa, za njim tudi počistite. Enako velja za vse ostale odpadke. Le če bo vsak od nas počistil vse za seboj, bo vsem lepo. Če ne bo šlo drugače, bomo zahteve kmetov podprli tudi z redarjem, ki bo pisal kazni.

Občina se sicer trudi pomagati kmetom tudi na druge načine, na primer pri uveljavljanju raznih pomoči. Tako so bila v avgustu odobrena državna sredstva za pomoč ob suši za lansko leto. Prijavljene škode je bilo za več kot 61.000 EUR.

V tem mesecu se je zaključilo ponovno projektiranje vodohrana Vrh, ki ga Občina gradi že skoraj deset let. Projekta se očitno drži smola, saj ga je bilo treba večkrat spreminjati, vmes pa se je spremenila tudi lokacija samega vodohrana, tako da bo nov sedaj zgrajen poleg obstoječega, kar bo poenostavilo in pocenilo gradnjo, hkrati pa zagotovilo primerno oskrbo z vodo. Malo smole smo imeli tudi s projektom sanacije ceste v Vinjah, ki je bila tik pred zaključkom, ko jo je neurje odneslo in

ob tem sprožilo še zemeljski plaz. Zaradi tega je bilo treba najprej opraviti geomehansko oceno stanja, nato izdelati nove projekte in zadnji teden avgusta je stekla sanacija plazu, ki ji bo sledila ponovna gradnja ceste.

Septembra se seveda tako kot vsako leto spet začneja šola. Tudi tokrat je učencev res veliko. V prvem razredu je kar 105 prvošolcev v petih oddelkih. V Dolu so trije oddelki in 70 prvošolcev, v Dolskem jih je 26 in v Senožetih 9. Precej močno znamenje, da bo treba resno pristopiti k selitvi knjižnice iz prostorov šole na novo lokacijo v Dolu med Mercatorjem in JUB-om. Prvi idejni načrti so že narejeni. Izdelali sta jih dve skupini arhitektov. Obema je skupna ideja, da bi se na tem prostoru oblikoval center, ki bi imel tudi manjši trg kot kraj srečevanja in druženja. Ob tem pa seveda še prostore za že omenjeno knjižnico, zdravstvene ambulante, nove občinske prostore ter prostore za društva ter medgeneracijsko druženje. Obstoječa stavba Občine pa se bo s tem lahko spremenila v vrtec. Bližina glavnega mesta je hkrati prednost in tudi izziv, kako oblikovati kraj na način, da ne bo le spalno naselje, pač pa prijeten kraj druženja, ki bo združeval prvine vasi in predmestja, kjer se bomo vsi počutili doma in dobrodošle.

mag. Janez Tekavc, župan

~ Kdor želi doseči oddaljen cilj, mora narediti veliko malih korakov. (Helmut Schmidt)

Poletne počitnice se poslavljajo in pred nami je novo šolsko leto.

To bo zopet zanimivo in ustvarjalno, pridobili boste nova znanja, spretnosti in navade, ki vam bodo pomagale v vašem življenju. Te cilje boste lažje dosegli skupaj z učitelji, starši, brati, sestrami in sošolci. Pred vami je leto novih načrtov, medsebojnega druženja in sklepanja novih poznanstev.

Velikokrat je učenje naporno in se vam zdi odveč, vendar vedite, da le znanje omogoča uresničitev sanj, želja in pričakovanj, ki jih prinaša prihodnost. Sposobni, izobraženi in poklicu predani učitelji so vaši zavezniki in pomočniki, ki vas bodo usmerjali in vam pomagali na poti šolanja.

Dragi učence in učenci! Na prvi šolski dan in vse naslednje dni bodite zelo previdni na poti v šolo in domov.

Dragi vozniki! Otroci so kot udeleženci v prometu nepredvidljivi, prometne predpise si razlagajo po svoje, poleg tega ne zmorejo pravilno oceniti hitrosti in oddaljenosti bližajočega se vozila. Zato moramo za njihovo varnost skrbeti mi, vozniki.

Želim vam uspešno, predvsem pa varno novo šolsko leto!

mag. Janez TEKAVC, župan

Izdajatelj: Občina Dol pri Ljubljani. **Zanj:** župan mag. Janez Tekavc. **Naslov uredništva:** Glasilo Pletenice, Dol 1, 1262 Dol pri Ljubljani.

Odgovorna urednica: Špela Korinšek Kaurin. **Lektor:** Leon Tabor.

Uredništvo si pridružuje pravico redakcijskega urejanja in krajšanja besedil, ki so predolga ali vsebujejo neprimerno in žaljivo vsebino. Pisem bralcev, ki so dolga nad 3000 znakov (s presledki vred) zaradi omejenega prostora ne bomo objavili. Navodila za oddajo pisem bralcev najdete na spletni strani www.dol.si.

Tisk: Schwarz Print, d.o.o. **Naklada:** 2.500 izvodov.

Glasilo brezplačno prejme vsako gospodinjstvo v občini Dol pri Ljubljani. Glasilo izide v prvi polovici vsakega meseca.

V: *Občan je zapisal vprašanje: " Pol leta pred smrtjo je občanka podpisala pogodbo o odprodaji zemlje za gradnjo nove ceste v Zaborštu. Izvajalec del je odstranil zemljo z njive, da je lahko zgradil pločnik, po opravljenem delu pa je namesto njivske zemlje pripeljal odpadno, ničvredno zemljino, polno peska in manjših skal. Namesto zasejane trave pa raste plevel in škodljiva ambrozija." Zanima ga, če bo nasutje nadomeščeno s primerno zemljo.*

O: Zemlja na trasi ceste je bila precej ilovnata, tako da je bilo malo dejanskega humusa. Pri izkopavanju je prišlo do mešanja tanke zgornje plasti in vsebine spodnjih plasti. Izvajalec je po končanih delih izvedel zasipavanje z mešano zemljo in je na zahtevo Občine nato naknadno tudi odstranil kamenje, ki se je pojavilo na površini. Ambrozija se lahko zaseje sama več kilometrov daleč, tako da ne moramo ugotoviti ali gre za spontan pojav ali je to res povezano z ravnanjem izvajalca. Občina je z namenom odstranjevanja izvedla več košenj.

V: *Občanka je v svojem pismu izpostavila, da je v naši občini prisoten le en trgovec, Mercator. Ker ima le-ta določena živila dražja in slabše kakovosti, slaba pa je tudi založenost, veliko občanov po nakupih odhaja v druge občine, kar pomeni večje stroške in potrato časa. Zanima jo, ali Občina lahko kako privabi še kakšnega trgovca.*

O: Vse trgovine v naši občini izvirajo iz časov, ko je bil Mecator skoraj edini trgovec na drobno v Sloveniji. Novi trgovci so seveda nad vse dobrodošli, Občina pa je tudi imela že več razgovorov z različnimi ponudniki, a se žal za enkrat nobeden od njih še ni odločil za gradnjo svojih trgovin pri nas. Zakaj je temu tako, ne vemo. Morda je razlog v tem, da sta Ljubljana in Domžale zelo blizu in je zato potencialnih strank premalo, da bi se investiralo v izgradnjo nove enote. Vsak trgovec seveda zasleduje rentabilnost in dobiček, zato Občina, če izračun pokaže, da se investicija ne izplača, žal ne more narediti nič konkretnega.

V: *Občanka sprašuje, zakaj se šolski kombi ne ustavlja v Podgori.*

O: Ravnatelj OŠ Jana Modra Gregor Pečan je pojasnil, da je o problematiki že večkrat razpravljal s starši otrok iz Podgore in jim tudi pojasnil izzive, s katerimi se v šoli soočajo. Žal šola nima zadostnih prevoznih kapacitet, zato se šolski kombi v Podgori ne more ustaviti, otroke iz Podgore pa pobira v sosednjih Klečah.

V: *Občanka je zapisala, da je slišala, kako se je desetletja nazaj med bencinsko črpalko in Podgoro ob glavni cesti odlagalo nevarne kemikalije iz kemičnih tovarn v bližini. Zanima jo, ali je Občina morda kdaj naročila preiskave zemlje v okolici in podtalne vode na več globinah, da bi se prepričala, ali se je kontaminacija morda širila in vpliva na zdravje občanov.*

O: O omenjenem odlaganju škodljivih snovi, ki ga omenja občanka, ni nobenih zapisov v občinskem arhivu. Poleg tega se tudi dolgoletni prebivalci, med katerimi je tudi župan, omenjenih morebitnih dejanj ne spominjajo. Tako gre sklepati, da je občanka naletela na nepreverjene govorice, ki pa niso dovolj, da bi Občina porabljala sredstva za analize. Edina kemična tovarna v naši

okolici je JUB, ki pa po njihovem zagotovitvi in tudi po rezultatih pogostih inšpekcij upošteva vsa potrebna pravila za varovanje narave in zdravje občanov.

V: *Občanka je na uredništvo poslala dolgo pismo, v katerem izpostavlja lepoto naše občine in potencial, ki ga te lepote predstavljajo tudi za razvoj turizma. Ob vsem tem pa jo moti ureditev javnega prevoza. Med drugim je zapisala: " V naš konec sveta vozijo trenutno medkrajevni avtobusi dveh prevoznikov. Ob konicah celo vsake pol ure. Od Beričevega do Dolskega prepelje avtobus pet kilometrov dolgo pot v osmih minutah. Žal pa med vikendi ti avtobusi ne vozijo. Verjetno se še marsikdo spomni, da v preteklosti kratek čas ni bilo tako. V vasice občine Dol pri Ljubljani je vozil Ljubljanski mestni potniški promet. Po novem voznem redu LPP številka avtobusa 26 in 26B Gameljne-Beričevo, avtobusi vozijo tudi ob sobotah na slabo uro. Žal pa se danes ustavijo osem minut prekmalu in dlje kot do Beričevega ne pridejo." Župana in Občino v nadaljevanju spodbuja, da se zavzame za volivce brez avtomobilov in skuša doseči, da bi LPP svojo traso potegnili do Dolskega.*

O: Tako kot v primeru trgovin tudi na tem mestu odločitve diktira ekonomika. Kot v svojem pismu izpostavlja občanka, je tudi sama na LPP ugotovila, da je mestni avtobus do Dolskega v preteklosti vozil le slaba dva tedna - od 2. do 16. septembra 2002. LPP zaradi ocenjenega premajhnega števila potnikov svoje trase enostavno ne želi podaljšati, prav zato pa je Občina rešitev poiskala s podpisi pogodb s izvajalci medkrajevnih prevozov. Zato, da bi število potnikov povečala, tudi sofinancira vozovnice v precej velikem deležu. Iz prakse je bilo ugotovljeno, da je število potnikov ob sobotah in nedeljah nizko, temu pa je prilagojen tudi vozni red. Tako ob sobotah avtobusi iz Senožeti v Ljubljano odpeljejo petkrat, in sicer ob 6:50, 8:50, 10:50, 12:50 in 14:50, iz Ljubljane (stadion) nazaj do Beričevega pa ob 7:45, 10:15, 12:15, 13:15 in 16:15 uri.

V nedeljo avtobus res ne vozi, je pa možna alternativa prevoz z vlakom z Laz. V soboto z Laz vlak odpelje proti Ljubljani 11-krat (prvi ob 5:15, zadnji ob 19:51), v nedeljo pa kar 13-krat (prvi ob 5:15, zadnji ob 21:53). Podobno je tudi s prevozom iz Ljubljane do Laz. Natančen vozni red vlakov si lahko pogledate na spletni strani www.slo-zeleznice.si/sl/potniki/vozni-red. Pri tem

naj poudarimo še, da vožnja z vlakom do Ljubljane traja le 15 minut, z avtobusom pa skoraj celo uro. Zavedamo se, da Laze vseeno niso ravno pred vrati vseh občanov, si pa želimo, da bi morda kateri od lokalnih podjetnikov prepoznal priložnost in občanom ponudil prevoz iz naselij do železniške postaje. To je tudi praksa v mnogih predmestjih tujih držav, je pa naš izziv zagotovo v tem, da smo po številu prebivalcev še vedno majhna občina in so tako ponudniki pri odločitvah o investicijah nad vse previdni.

V prejšnji izdaji Pletenic smo že objavili pobudo za sodelovanje v spletni anketi, s katero želi CPS LUR prepoznati potrebe udeležencev v prometu. Na tej podlagi bodo pripravili tudi strategijo potniškega prometa, ki bo zasledovala cilj, da le-ta postane bolj dostopen, hitrejši, ugodnejši in cenejši za vse uporabnike. Anketa predstavlja priložnost, da občani tudi LPP sporočimo svoje potrebe in tako aktivno pripomoremo k uresničitvi svojih želja. Najdete jo na spletni strani <https://www.1ka.si/a/178347>.

Občinska uprava

Foto: Tia Monto

Kakšna je županova vizija naše občine za naslednja leta?

V uredništvo smo prejeli pismo, v katerem občanka župana spodbuja, da z občani deli, kakšna je njegova razvojna vizija občine Dol pri Ljubljani za naslednja leta. Med drugim je zapisala: "Vem, da župan veliko potuje, zato si želim, da z nami deli, kaj je dobro in kaj je lahko še boljše v naši občini glede na stanje v tujini, kako se lahko primerjamo s trendi v Sloveniji in EU in kaj bi se dalo še narediti v manjši obmestni občini, da bi postala bolj privlačna." Tema je precej obširna, a je župan vseeno skušal na kratko strniti nekaj svojih usmeritev.

Res je, da precej potujem, a večinoma po državah, ki so tako drugačne od Slovenije, da bi težko prenašali rešitve od tam. Sta pa zagotovo zanimivi sosednja Avstrija in Nemčija, kjer sem tudi dobil idejo o stezah za pešce, kolesarje in rekreativce, ki so ločene od motornega prometa. Čeprav je bilo težko prepričati posameznike o pravilnosti te ideje, se je sedaj, ko smo zgradili prvi odsek v tej maniri, pokazalo, da je bila odločitev prava. Po tem vzgledu bomo poizkušali urediti tudi druge ceste, če bo le dovolj prostora za takšno rešitev.

V tem mandatu sem zaradi nujnosti razmer začel z urejanjem cest in druge infrastrukture. S tem je zagotovo treba nadaljevati. Manjkajo tudi dovolj veliki prostori za šolo, vrtec, knjižnico, ambulante ... Pozna se namreč, da se število prebivalcev stalno povečuje, hkrati s tem pa se povečujejo tudi potrebe po infrastrukturi za večje kapacitete. V prejšnjih mandatih se žal nihče s to problematiko ni hotel ali znal spopasti, zato je sedaj potrebno toliko več pozornosti.

Zagotovo bo treba nadaljevati z že začeto sanacijo cest. V ta namen so izdelani projekti cest skozi Dolsko, Dol, Videm, Beričevo in Brinje, za ostale vasi pa jih bo treba tudi pripraviti. V Dolskem je bila izvedena parcelacija in se bo začelo z odkupi zemljišč za rekonstrukcijo ceste, tako da bo skozi celotno Dolsko zgrajen enostranski pločnik ter na novo profilirano cestišče za avtomobile. Za dela na cesti od krožišča v Dolu do JUB-a so pridobljena že skoraj vsa zemljišča, z izjemo zemljišča v lasti Mercatorja. Ko bo še Mercator končno podpisal pogodbo, se bodo lahko dela začela. Cesta bo dobila krožišče pred občinsko stavbo in pločnik na obeh straneh, ker je to ena izmed najbolj obremenjenih cest v občini. Izvedena je tudi že parcelacija od križišča pred občinsko stavbo do križišča pri šoli na Vidmu. Začeli smo s sklepanjem pogodb in ko bodo zemljišča odkupljena, bo opravljena tudi rekonstrukcija omenjene ceste. Cesta bo dobila enostranski pločnik. Izdelan je projekt rekonstrukcije ceste skozi Beričevo in Brinje z enostranskim pločnikom. V naslednjem mesecu bomo lastnike seznanili s predvidenim potekom ceste in potrebnimi odkupi zemljišč. Po programu dela se bo nadaljevala tudi sanacija ostalih cest v vseh vaseh.

V Dolu so bila odkupljena zemljišča (travnik) med Mercatorjem in JUB-om. Izdelana je bila idejna ureditev območja, na katerem je predvidena gradnja objekta, v katerem bi bile zdravstvene ambulante, knjižnica, novi prostori Občine in verjetno tudi prodajno razstavni prostor JUB-a. Samo območje pa bo urejeno tako,

da bo oblikovan manjši trg, ki bo omogočal tudi izvedbo prireditve ipd. Po selitvi občinskih prostorov se bodo sedanji prostori knjižnice preuredili v učilnice, ker je teh bistveno premalo glede na vse večje število otrok v šoli. Sedanji prostori Občine pa bodo postali prostori vrtca. V načrtu je še gradnja poti ob Kamniški Bistrici, po vzoru poti, ki jo gradita občini Domžale in Kamnik. Ob osnovni šoli bo treba zgraditi nove površine za šport, verjetno bo šla gradnja v smeri »balona« nad asfaltnim igriščem.

Izpostavil sem le nekaj glavnih usmeritev in prepričan sem, da pametno zastavljena gradnja lahko občanom bistveno olajša dostop do določenih storitev in hkrati tudi polepša kraj. Zato poizkušam prepričati vse sogovornike, da uresničimo marsikakšno drzno rešitev, seveda, če je le dovolj volje. Veliko energije vlagam tudi v to, da ljudem pokažem, da je lahko precej bolje, če kraj prilagodimo potrebam časa, kot pa če pustimo stvari takšne kot so. Takšnemu mojemu pristopu navadno sledi pogajanje za vsak meter zemlje in moje spraševanje, zakaj se jih med desetimi vedno najde devet, ki razumejejo in podpirajo projekte, in eden, ki je pripravljen narediti praktično karkoli, da bi iz principa projekt zaustavil ali pa vsaj izsilil zase kakšno posebno ugodnost. S takšnimi je težko, ampak večinoma na koncu vendarle prevlada zdrava pamet. Če ne, pa odločba o razlastitvi. Žal pa slednja zahteva svoj čas in to pogujuje napredek mnogih načrtanih idej, ki smo jih zastavili.

Osebnost me najbolj skrbi, da bi zastavljeni projekti zastali, ali pa, da bi bil izvoljen nekdo, ki bi razmišljal o funkciji župana predvsem kot o nekakšni osebni samopotrditvi in možnosti za plačo ter plačevanje prijateljev. Občina je namreč lahko uspešna le, če župan pozabi na to, da to prinese s seboj sedenje v prvi vrsti na proslavi in se namesto s tem vsak dan ukvarja z realnimi projekti in realnimi problemi, šele nato pa s sedenjem na prireditvah in pogostitvah. Sam dokaj nerad hodim na pogostitve, čeprav mi prijatelji govorijo, da je to dobro za volitve. Nekako sem prepričan, da delo govori samo zase.

Osebnost si že danes in si bom tudi čez 10 let želel živeti v občini, v kateri bi si občani pomagali med seboj in se sprejemali. Ob tem pa je seveda treba ujeti tudi zaostanek preteklih zamujanih let in zagotoviti sodobno infrastrukturo ter lep izgled krajev naše občine. Tukaj je naš dom in pregovor *povsod lepo, doma najlepše* ne smejo biti le besede. Računam, da z vsakim novim uspešno zaključenim projektom to iz besed postaja vse bolj tudi naša realnost. Sam se s potovanjem vedno rad vrnem v naše kraje.

Janez Tekavc, župan

Obvestilo za potnike na relaciji Senožeti-Ljubljana

IJPP in delavske mesečne vozovnice za prevoz na liniji Ljubljana-Senožeti lahko za mesec september kupite na blagajni Avtobusne postaje Ljubljana.

Povračilo sofinanciranja s strani Občine boste lahko uveljavljali ob nakupu vozovnice za mesec oktober.

Opozorilo za kmete:

V 5. členu Zakona o cestah (Uradni list RS, št. 109/10, 48/12, 36/14 – odl. US, 46/15 in 10/18) je določen način oranja in sicer:

- da se ne sme orati na razdalji manj kot 4 m od roba cestnega sveta v pravokotni smeri na cesto ali
- na razdalji manj kot 1 m od roba cestnega sveta vzporedno na cesto.

Pri tem opozarjamo, da ne gre za vzporedno oranje s cesto, če je le zadnja brazda zorana vzporedno s cesto ter da je cestni svet ne le asfalt, pač pa tudi bankina in sistem za odvodnjavanje. Odmik mora biti tako zagotovljen od skrajnega roba bankine oziroma sistema odvodnjavanja. Pozivamo vas, da upoštevate odmike, saj gre sicer za namerno uničevanje cest, ki se kaznuje z denarno globo.

Zgodilo se je ...

Teden, ki mine, kot bi tlesknil s prsti

Počitniški program, ki ga je Občina Dol pri Ljubljani že drugo leto zapored organizirala in sofinancirala za domače otroke je potekal v treh terminih, v njem pa je sodelovalo približno 100 otrok iz naše občine. Animatorji pravijo, da so imeli kar precej dela, otroci pa, da je teden, ki so ga preživeli v Kulturnem domu Dolsko in njegovi okolici, čisto prehitro minil.

Leon Tabor, vodja projekta je zapisal: "Za nami so trije termini ... Vsak po svoje je bil kar precej naporen, ampak zadovoljstvo, ki ga z najrazličnejšimi aktivnostmi, spontano zabavo (in seveda obveznim "cukrom") pričaramo otrokom, je edina prava nagrada za dobro opravljeno delo. Svoj (levji) delež je prispevala Občina s sofinanciranjem programa, ravnatelj OŠ Janka Modra je zagotovil izvajalca v tretjem terminu, animatorji v sodelovanju z vodjo projekta pa so poskrbeli za dobro počutje otrok in sprostitve pred začetkom novega šolskega leta.

Čeprav smo načrtovali tudi izlet v Ljubljano in kopanje na enem izmed tamkajšnjih kopališč, smo celoten program na koncu izvedli kar "doma" - v naši občini. Namesto spoznavanja Plečnikove Ljubljane smo se sprehodili po delu Vegove poti, namesto na bazenu smo se z vodo ohladili kar pred Kulturnim domom Dolsko in se ob tem neskončno zabavali, namesto obiska t. i. escape rooma smo bombone iskali po skritih kottičkih kulturnega doma in v njegovi okolici ... Skratka, ugotovili smo, da lahko praktično pred domačim pragom otrokom zagotovimo nepozabno počitniško doživetje, zato ni bilo smiselno, da bi se odpravljali iz domače okolice.

Zanimivo je bilo opazovati, kako so se pletla poznanstva in celo prijateljstva med otroki, ki se prej niso poznali. Vsak dan smo jim dali na voljo več "postaj", kjer so lahko bodisi ustvarjali, plesali, se športno udeleževali, pogovarjali, brali, risali (...) in tako so se nekateri spoznali preko skupnih interesov, drugi pa so svojega novega prijatelja morda našli pri kosilu, na sprehodu ali ob poležavanju/ustvarjanju pod lipo na otroškem igrišču za KD Dolsko.

Uspešnica poletja so zagotovo izdelki iz perlic (zapestnice, ogrlice, obeski) in mila, ki so jih otroci po svoje odišavili in okrasili. Prepričan sem, da bi vsaj polovica udeležencev lahko vsak dan poleg "norenja" ob glasbi po lastnih željah ves čas izdelovala mila in nakit. Nadvse navdušeni so bili (tako otroci kot animatorji) tudi nad dobrotami, ki so jih za vse udeležence spekli otroci pod mentorstvom neutrudne Dore Škafar in drugih Plamenk.

Zanimiva je bila tudi izkušnja z izdelovanjem testenin. Ko sem jim predstavil recept in jih seznanil z napravo za ročno izdelavo

rezancev, so bili tako zelo navdušeni, da so se hoteli na svoje rezance podpisati."

Ja, vsi trije tedni so mini kot bi tlesknil s prsti in starši so se, ko so po zaključenem programu prišli iskat otroke, kar malce jezili, saj nihče ni hotel domov in starši so se kar precej načakali. Ena izmed mamic je potožila: "Vsak dan pridem 10 minut pozneje, a vedno čakam še malce dlje, kot dan pred tem." To je dokaz, da so se otroci imeli zares lepo, hkrati pa je to tudi spodbuda, da se podobni projekti nadaljujejo še v prihodnje. Čeprav vemo, da je otrok v občini preveč, da bi lahko zares poskrbeli čisto za vse (sprejem je potekal po vrstnem redu prispelih prijav, na žalost pa je bil zaradi tako velikega povpraševanja marsikdo zavržen, tudi če se je prijavil le nekaj dni po objavi razpisa), pa se je ob tako lepem odzivu vredno truditi in iskati nove možnosti za naše otroke in starše.

Š.K.K.

Ustvarjalne počitnice tudi v družbi Pop Akademije

Občina Dol pri Ljubljani je sofinancirala še eno počitniško varstvo, in sicer v organizaciji Pop Akademije, glasbene šole, ki jo vodita zakonca Pančur iz Kamnice. Varstvo je potekalo v prostorih OŠ Janka Modra na Vidmu.

Za fante so bile najbolj zanimive športne igre z žogo, dekleta so si čas krajšale s petjem, igranjem na pojoče palice, risanjem s kreda, ustvarjanjem ... Daleč najbolj zabavne pa so bile

skupinske štafetne igre in igre z vodo ter vodnimi balončki. Dva dneva je bilo vreme bolj slabo, saj je zunaj deževalo, zato smo še toliko bolj izkoristili sončne dneve, ki smo jih preživeli zunaj. Tako so otroci poročali, da je bilo zadnji dan varstva res najbolj "fino", saj so fantje izkoristili luže in se čisto po otroško zabavali ob polivanju z vodo. Za konec in piko na i smo priredili tudi iskanje skritega zaklada.

Neža Pančur

Z gasilci iz PGD Dol v brk deževnemu koncu poletja

Prostovoljni gasilci iz PGD Dol so v zadnjih dneh avgusta nestrpno spremljali vremensko napoved. Ta ni bila nič kaj spodbudna, na srečo pa so vrli organizatorji zadnje letošnje gasilske veselice uspeli ohraniti mirno kri in so z vero, da bo šotor uspel privabiti dovolj gostov, zavzeto pripravljali vse potrebno.

Vremenoslovci se niso zmotili – v soboto, 1. septembra, smo se zbudili v deževen dan, ki so ga sem ter tja razburkale še manjše nevihte. Malce pred sedmo zvečer, ko je bil napovedan začetek gasilske veselice, pa se je zgodil pravi mali čudež. Dež je ponehal in krajanom Dola omogočil, da na domačo gasilsko veselico pridejo brez dežnika. Prostor pod in okoli velikega šotora se je hitro polnil, ko je na oder stopila skupina Harmonk'N'Roll, pa je bilo občinstvo že dobro ogreto. Čevapčiči, hrenovke, kozarček piva ali soka in obvezne srečke ... Za tiste, ki so imeli še vedno malce mrzle noge, pa še epruvetka goriva v obliki sladkega žganja. Čeprav se je dež pozneje vrnil, mu ni uspelo pokvariti dobrega razpoloženja, za mnoge pa je bil to celo izgovor, da ostanejo še kakšno minutko dlje.

Pogrešali bomo te zabavne gasilske veselice ... Gasilci, hvala, ker se trudite za nas!

Š. K.K.

Pa ga že skoraj imamo – čisto pravi otok športa!

Večina občanov je vedela, da se v Zaborštu gradi nova rolkarska steza, mnogi pa so bili presenečeni, ko je v zadnjih dneh avgusta ob poti na Korant zrasel pravi otok športa. Področje, kjer je veliko preglavic zaradi bližine ekološkega otoka povzročalo nevestno odlaganje odpadkov, je dobilo nov namen, ki je razveselil številne občane. Več o tej rešitvi prej nismo govorili, saj je to eden izmed dodatkov, ki so se projektu izgradnje rolkarske steze pridružili naknadno in tako doprinesli k vrednosti celotne investicije.

Poudariti je treba, da otok športa še ni zaključen, v končni fazi bo še veliko lepši in bolj prijazen tudi za sprehajalce. Otok športa je očitno najbolj razveselil otroke, in sicer s t.i. pump track koloparkom, ki ponuja adrenalinsko poganjanje in skakanje na dveh ali štirih kolesih po hribovskih navzgor in navzdol. Kolopark z več kot 250 m² površine sodi med večje v Sloveniji in bo zagotovo uporabnikom omogočil veliko veselja.

Videti je, da so ti že močno nestrpni. Čeprav je kolopark še v fazi izgradnje in ob njem visi znak "prepovedano za uporabo", je na njem že od prvega dne prava gneča. Na srečo teren ob tem ni izpostavljen tveganju, da bi se poškodoval, zato tudi na občinski upravi nismo intervenirali in uporabnikom dopuščamo njihovo veselje. Kljub temu pa bi opozorili, da vsakdo kolopark uporablja na svojo odgovornost. Ključno za varno uporabo je, da poznamo pravila, ki bodo kmalu zapisana tudi na tabli ob poligonu. Ker ta še ni pripravljena, ključne informacije objavljamo na tem mestu.

Poligon lahko uporabljate na kolesih (gorska kolesa in BMX), rolerjih, rolkah in skirojih, namenjen je uporabnikom vseh starosti.

Park obratuje in bo obratoval brez nadzora, zato ga uporabljajte previdno na lastno odgovornost. Kolesa uporabljajte brez poganjanja pedal – na pedala stopite le enkrat ali dvakrat na začetku, potem pa za ohranjanje hitrosti in smeri uporabljajte težo svojega telesa. Vedno ohranjajte nadzor pri vožnji in hitrost prilagodite znanju, razmeram na progi ter drugim uporabnikom. Otroci morajo biti pod nadzorom odrasle osebe. Obvezna je uporaba čelade, priporočamo pa tudi uporabo ščitnikov. Prehitevanje na progi je prepovedano! Ne ustavljajte se na progi in je ne blokirajte, ohranjajte dovolj veliko varnostno razdaljo. Gledalci morajo ostati zunaj proge. Strogo je prepovedana vožnja pod vplivom alkohola in drog, poleg tega pa tudi vožnja z motornimi in električnimi vozili. Spoštujte mlajše in manj spretnne voznike!

Na otoku športa je na voljo tudi 9 zunanjih fitness naprav, ob katerih bodo kmalu nameščene tudi table z navodili za pravilno izvedbo vadbe. Gre za koristno dopolnitev trim steze, saj naprave omogočajo vadbo za celotno telo, prepričani pa smo, da jih bodo z veseljem uporabljali tudi tisti, ki se namesto na trim stezo odpravijo na sproščen sprehod po okolici.

Š. K.K.

*Čas je ne rani,
ostala je z nami,
misel hvaležna na te!*

Zahvala

V letu 44 nas je zapustil naš
Borut Slovnik

Iz vsega srca bi se želeli zahvaliti vsem vam, ki ste nam ob tistih žalostnih trenutkih stali ob strani in čutili z nami. Hvala za vsako iskreno besedo v tolažbo.

Hvala tudi za darovano cvetje in sveče ter darovano mašo.

Žalujoči: mami Tinka, ati Andrej, sestra Tanja s Tomažem, nečaka Ted in Tjaša

Zahvala

Prerano nas je v 69. letu starosti zapustil dragi mož in predobri prijatelj

Slavko Zavrl
iz Zaboršta pri Dolu

Iskreno se zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, še posebno gasilcem domačega gasilskega društva in gasilcem sosednjih gasilskih društev, za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, sveče in svete maše.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala našemu gospodu župniku Alojzu Grebencu za opravljen cerkveni obred in sveto mašo, pogrebniemu zavodu Vrbančič s pevci ter Sebastjanu Kepicu in Pavletu Zajcu za izrečene poslovilne besede.

Žalujoča žena Heidi

Nacionalni mesec skupnega branja

V Sloveniji številne ustanove s področja bralne kulture in razvoja bralne pismenosti, kamor se uvršča tudi Knjižnica Janka Modra iz Dola, že desetletja pripravljamo različne programe in dejavnosti za otroke in mladino, družine, za vse generacije. S prvim Nacionalnim mesecem skupnega branja (NBSM) bomo predstavili prizadevanje, ki bo prispevalo k boljšemu prepoznavanju pomena bralne pismenosti in bralne kulture na nacionalni ravni ter omogočilo celovitejšo nacionalno skrb za to pomembno področje.

Z NBSM se tudi splošne knjižnice vključujemo v gradnjo nacionalne mreže, ki se na podlagi predloga Nacionalne strategije za razvoj bralne pismenosti vzpostavlja že v letu 2018. Dolgoročni cilj nacionalne mreže je dvig bralne kulture in bralne pismenosti vseh prebivalcev v Sloveniji, v slovenskem zamejstvu in med Slovenci po svetu. Prvi NBSM bo trajal od 8. 9. 2018, ko obeležujemo mednarodni dan pismenosti, do 8. 10. 2018, ko se zaključijo Tedna otroka. V tem obdobju se bo med 23. 9. in 30. 9. 2018 odvijal tudi Evropski teden športa, pri čemer je ena izmed prioritet tudi povezovanje športa in knjige.

V času trajanja akcije Nacionalnega meseca skupnega branja in Evropskega tedna športa bomo v Knjižnici Jurij Vega pripravili nekaj dogodkov na temo branja za vse generacije. Na bralne urice bomo povabili skupine otrok iz vrtca in šole ter pripravili tudi kakšno športno presenečenje. Na uro pravljic bomo povabili vse generacije, kjer bomo skupaj prebrali »športne« pravljice in se razgibali ob najlepših igrah iz zakladnice za otroke. Pripravili bomo seznam poučnih in leposlovnih knjig na temo športa ter knjige izpostavili na policah, da jih bodo obiskovalci lahko prelistali, prebrali in si jih izposodili. Za odrasle obiskovalce bomo organizirali potopisno predavanje, kjer se bomo s popotnico Andrejo Avberšek prepustili potapljaškemu užitek, ki jih ponujajo globine rajskih tropskih otokov severne Malezije. Nekatere predvidene dogodke lahko zasledite v napovedniku prirediteljev na drugi strani glasila, še natančneje pa na spletni strani knjižnice www.dollj.sik.si in na oglasni deski oz. na vratih knjižnice.

Vabimo tudi vas, da berete skupaj z nami!

Branka Vodenik

Pestra izbira za prijatelje športa in rekreacije

Kakor se hitro nižajo temperature zraka, tako se pospešeno višajo pričakovanja pred novo sezono vadbe v telovadnici in fitnes prostoru v Kulturnem domu Dolsko. Z mesecem septembrom se bo pričela vadba dvoranskih aktivnosti za člane Športnega društva Partizan Dolsko.

Za vse željne tovrstnega gibanja in znojenja v hladnih dnevih, smo pripravili naslednje aktivnosti:

- igranje košarke (na en koš),
- igranje mini odbojke,
- igranje namiznega tenisa,
- vodena vadba aerobike, pilatesa in joge,
- vadba samoobrambe,
- uporaba fitnes sobe (proste uteži in trenažerji).

Več podrobnosti o posamezni vadbi si lahko preberete na spletni strani www.sddolsko.si. Telovadnica se lahko na željo članov uporabi tudi za druge primerne športne aktivnosti. Za naše člane bomo z oktobrom priskrbeli tudi termine za rekreativno plavanje na Fakulteti za šport.

Prepričani smo, da lahko v našem programu tako za hitre kot počasne, za visoke in nizke, kot tudi za večje in manjše vsakdo najde nekaj zase. Vabljeni med nas!

Miha Bandalo

Plavajmo skupaj!

Športno društvo Partizan Dolsko si je tudi letos za svoje člane priborilo mesto v rekreativnih terminih na Fakulteti za šport v enem izmed najboljših plavalnih bazenov pri nas. Za vse željne tovrstnih aktivnosti so na voljo informacije na www.sddolsko.si ali 040 739 799 (Marko).

Miha Bandalo

Vadba teka na smučeh za otroke

Tekaško smučarski klub Dol pri Ljubljani v tem šolskem letu v povezavi z OŠ Janka Modra v okviru Športne šole TSK JUB Dol organizira vadbo teka na smučeh za otroke. S tem želijo povečati zanimanje otrok za šport nasploh in konkretno tudi za tek na smučeh. Vadba je namenjena otrokom od 1. do 5. razreda, glavni namen pa je pridobivanje splošnih gibalnih in športnih izkušenj ter znanj.

Vadba bo dvakrat tedensko potekala pred OŠ Janka Modra na Vidmu, poleg tega pa tudi po ulicah Dola in v okoliški naravi. Vpisi potekajo vsak torek ob 17:00 pred OŠ Janka Modra, dobro pa je, da pred tem termin preverite še pri trenerju.

Glavni poudarek vadbe bo na igrivosti, ob tem pa bodo otroci preizkusili številne športne panoge, od elementarnih iger do atletike in seveda teka na smučeh. Pridobili bodo veliko kondicije, če bodo dobri, pa se bodo preizkusili tudi na kateri izmed otroških tekem v krosu, rolanju in na smučeh.

Več informacij dobite pri Neži Rupnik na tel. št. 040 769 029 ali preko mejla neza.rupnik@gmail.com.

TSK JUB Dol

Tekmovanje smučarjev tekačev na tekaških rolgah

V nedeljo, 30. septembra 2018, Tekaško smučarski klub Dol pri Ljubljani prireja tekmovanje smučarjev tekačev na tekaških rolgah. Dogodek se bo odvijal pred gasilskim domom v Dolu.

10:30 - ženske, moški, mladinci in mladinke,

11:00 - dečki in deklice (tekmovanje na cesti Kamnica-Križevska vas šteje za poletni pokal GE-OPLIN 2018),

12:00 - spretnostna vožnja z rolerji za otroke (pred tovarno JUB v Dolu, udeležba je brezplačna, vsak udeleženec pa prejme spominsko medaljo).

Vabljeni VSI in ljubitelji športa!

TSK JUB Dol

Brina Trio v Erbegovih paviljonih

30. avgusta je v nabito polnem Erbergovem paviljonu izzvenel drugi koncert Poletnih glasbenih paviljonov 2018. Nastopila je zasedba Brina Trio: Brina Vogelnic – v slovenskem prostoru prepoznaven glas ljudskih in avtorskih glasbenih pripovedi, ob spremljavi odličnih glasbenikov Blaža Celarca na bobnih in Draga Ivanuše na klaviaturah. Bil je milo zveneč večer, v intimnem in prijetnem vzdušju, ki ga ponuja čudovit ambient Erbergovih paviljonov.

V okviru projekta Poletni glasbeni paviljoni 2018 nas čakata še dva koncerta – 20. septembra koncert Jasne Žitnik in Andreja Marinčiča, 11. oktobra koncert Katarine Juvančič in Dejana Lapajne. Več informacij na www.dol.si. Lepo povabljeni!

Tatjana Ovsec

Kaj delajo naša društva

Počitniški Vikingi

Predzadnji dan julija smo se skvti iz stega Dol-Dolsko1 za en teden odpravili na tabor. S četo, skvti starimi od 11 do 15 let, smo se na pot odpravili že zgodaj zjutraj.

Dobili smo se na Lazah in se z vlakom odpeljali do Novega mesta. Ko smo končno pripešačili do tabornega prostora, je sledil sprejem v vikinško mesto Kattegat. Vikingi so bili naša glavna tema, ki nas je spremljala skozi ves teden. Prvi dan smo postavili šotore, jambor, skopali ognjišče ... Ker pa nas prehitela noč, smo si nekaj dela prihranili še za naslednji dan. Tako kot vsak večer smo tudi prvi dan prižgali ogenj, imeli zabavni večer, zmolili večerno molitev in šli spat. Po pisku tišine se je začela nočna igra kraje zastav, ki jih na dvournih stražah pazijo skvti.

Tretji dan (sreda) je bil t. i. vodnikov dan, kar pa je pomenilo, da smo voditelji odšli s tabora in za ta dan glavno besedo prepustili vodnikom. Ko smo se popoldne vrnili, je sledila velika vikinška igra, pri kateri so si skvti prislužili večerjo. V četrtek smo že dopoldne zaslišali pisk alarma, ki je naznanil potep, in četa je morala v petih minutah pripraviti svoje nahrbtnike ter se odpraviti do vnaprej določenega cilja. Naslednji dan so se morali vrniti do enajstih z opravljenimi nalogami. Vsak vod se je znašel po svoje in spal zunaj tabora. Nekateri so spali pod milim nebom, drugi v posteljah ...

Ko so se vrnili, so nas v tabor prišli pogledat volčiči (od 8 do 11 let stari skvti), prišli pa so tudi odrasli skvti iz našega stega, ki so se utaborili na drugem koncu travnika. Skupaj z volčiči smo pojedli kosilo, se kopali in igrali, zvečer pa so odšli nazaj v župnišče, kjer so prebivali. V soboto smo se že lotili pospravljanja in podiranja tabora. Ko je bilo že vse pospravljeno, smo podrli še jambor in se peš odpravili proti župnišču v Šmarjeti. Večer smo preživeli z volčiči in nato spali na seniku.

Naslednje jutro smo se že zgodaj odpravili k maši, saj je bila nedelja. Ob ustvarjanju spominčkov za na rutko in petju smo počakali na starše. Skupaj smo jim predstavili teden, ki smo ga preživeli, in se nato družili ob dobrotah, ki so jih prinesli. Na koncu smo se poslovili in si zaželeli lepe počitnice še naprej.

Marjeta Jesenko

Skavtski potovalni tabor

Klanovci (tj. skvti starostne skupine od 16 do 20 let) smo se odločili, da se letos na potovalni tabor odpeljemo s kolesi. Naša 7-dnevna pot se je začela v soboto, 11. avgusta, v Dolskem.

Prvi dan smo prišli do Bleda, naslednje dni pa kolesarili do Kranjske Gore, čez Vršič v Kobarid, pred dežjem bežali v Novo Gorico, se namakali v italijanskem morju v Sesljanu, šli naprej do Postojne, Vrhnike in se prek Ljubljane vrnili domov. Naša kondicijska pripravljenost nas vsekakor ni izdala, če upoštevamo dejstvo, da smo za

en dan prehiteli načrtovano časovnico.

Poleg lepega vremena in obilice blagoslova so nas nenehno spremljale tudi zanimive dogodivščine. Tako ne bomo pozabili stepanja rjuh pri sestrah salezijankah na Bledu, občutka olajšanja na vrhu Vršiča, samostanske kuhinje in kitare pri frančiškanih, kompota pred trgovino na Vrhniki ...

Vseh šest dni nismo krepili le naših mišic, temveč, kar šteje veliko več, tudi skavtskega duha in prijateljske vezi. Hvalježni za to izkušnjo in za našo prelepo Slovenijo smo se vrnili vsak v svoj počitniški ritem.

Maja Jurca

KAJ DELAJO NAŠA DRUŠTVA

Eno je potrebno

»Eno je potrebno,« je pravil škof in misijonar Friderik Irenej Baraga ... Po tednu letošnjega oratorija, ki je v Dolu potekal od 13. do 18. avgusta, pa smo animatorji ugotovili, da je za dober oratorij vseeno potrebno več kot le eno. Energija, dobra volja in 67 zbranih otrok.

Letošnje geslo "Eno je potrebno" je odmevalo okoli župnišča večkrat na dan in skozi ves teden. Oratorijska himna je bila tako zelo spevna, da smo jo z veseljem prepevali pri dvigu zastave, med delavnicami, med "Veliko igro", za konec oratorijskega dneva, pa tudi kar tako ob kavi, na delu in doma. Da smo si jo še bolj zapomnili, smo se naučili tudi spremljevalno koreografijo, ki smo jo vselej navdušeno izvajali in zraven glasno prepevali.

Oratorij 2018 je bil zaradi osrednjega lika letos indijansko obarvan. Friderik Baraga je bil misijonar v Cincinnatiju med Indijanci, ki jih je izobraževal, jim pomagal ustanavljati šole in jim oznanjal vero ter ljubezen do boga. Otroci in animatorji smo si izdelali perjanice, si nadeli indijanska imena in občasno tudi indijansko poslikavo obraza.

Vse dni oratorija smo sodelovali v športnih, frizerskih, plesnih in še mnogih drugih ustvarjalnih delavnicah. Izdelovali smo živali iz kartonastih tulcev, zapestnice in verižice iz volne in perlic, slikali indijanske vasi s semeni in še veliko več. Seveda smo imeli vsak dan tudi t.i. Veliko igro, kjer smo tekmovali med seboj in si skoraj vsak dan prislužili nagrado.

Za lačne želodce smo vsak dan pripravili malico. Na jedilniku so bili namazi, "šnite", makaroni, hrenovke, krofi in čevapčiči. Poleg tega pa tudi sadje, pecivo in ostale dobrote, ki so nam jih podarili starši. Da smo nahranili vseh 85 udeležencev, animatorjev in otrok, smo za pomoč v kuhinji poprosili nekaj dobrih kuharic. Gospe Minka, Valenka in Bernardka, hvala vam za vašo pomoč! Zahvaljujemo se tudi pekarni Rž za krofe, mesnici Mesko in podjetju T2 za oratorijske majice. Velika zahvala tudi gospodu župniku in gospodinji Minki, saj nam svoja vrata odpreta vedno, ko potrebujemo pomoč ali veliko leseno kuhalnico.

Letos se je domači animatorski ekipi mladinskega kluba Turnček pridružila še manjša delegacija animatorjev z Brda pri Lukovici.

Oratorij pri sv. Heleni v Dolskem

Letos so nam animatorji, prvič pod vodstvom Aleksandre Peterka, ponovno pripravili prijetne in vesele počitniške dneve. Ob glavni temi oratorija, geslu našega svetniškega kandidata misijonarja in škofa med Indijanci Ireneja Friderika Barage »Le eno je potrebno!«, katerega 150. obletnice smrti smo se letos spominjali, smo skušali odkriti, kaj je tisto »edino potrebno«. Končno

Dekleta in fantje so med nas ponesli novo energijo, nove banse, plese in ideje. Za ves njihov trud in odlično energijo se jim zahvaljujemo in želim si, da bi večkrat prišlo do takšnih in podobnih med oratorijskih sodelovanj. Hvala tudi Maticu za oblikovanje letošnjih majic; nad logotipom se še vedno navdušujemo.

Letošnji oratorij je bil zame zadnji v vlogi predsednice, zato se želim zahvaliti vsem, ki ste mi v preteklih osmih letih kakorkoli pomagali pri pripravi in izvedbi vseh oratorijev: vsem staršem, ki ste v tem času zaupali otroke v moje/naše varstvo, sponzorjem, Občini, ki je finančno podpirala naše projekte, gospodu župniku, moji predhodnici Vesni in predvsem vsem članom mladinskega kluba Turnček, ki ste v teh letih vložili veliko dobrega prostovoljnega dela v vse oratorije.

Posebno zahvalo pa seveda izrekam vsem letošnjim animatorjem, da smo z dobro voljo, angažiranostjo in potrpežljivostjo uspešno izpeljali tudi Oratorij 2018. To so Zala, Nina C., Jakob, Klemen, Matej, Jana, Katja, Tadej L., Domen, Nina V., Tim, Oskar, Klavdija, Blaž, Tadej P., Anže, Eva, Ema, Nika, Ana, Bernard, Miha, Jaka in vsi, ki ste se pridružili zadnji dan.

Nina Grad

smo odkrili, da je prav duša tisti naš največji zaklad, na katerega je pozoren bog, zato smo dolžni zanjo skrbeti tudi mi.

Oratorij smo začeli v farni cerkvi sv. Helene, kjer je Friderik Baraga s svojo indijansko vasjo upodobljen na vitražu nad vhodnimi vrati. Tam smo se bogu, ki mu je Baraga rekel tudi Veliki Duh, najprej priporočili za blagoslov pri našem delu in za lepo vreme. Potem smo se pred pastoralnim domom našega misijonarja dr. Janeza Janeža, že prelevili v prave male Indijance in se razdelili v plemena. Da bi mogli »uloviti sanje« Friderika Barage izpred skoraj 200 let, ki so ga spodbujale h gorečnosti za duše, in kulturo njegovih Indijancev, ki so ga tako lepo sprejeli, pa čeprav je bil bel, smo poiskali strokovno pomoč.

Odpeljali smo se tudi v kraje, kjer je Friderik Baraga preživel svoje otroštvo. Obiskali smo njegovo spominsko sobo v rojstni hiši v Mali vasi in vstopili v cerkev, kjer je bil krščen. Potem smo se ustavili v indijanski vasi v Trebnjem in si pogledali dokumentarni film o njegovem življenju. Poromali smo še k Mariji na Zaplaz in se tam udeležili svete maše, čez dva dni pa smo obiskali še nekdanjega dobrniškega župnika v Vrhpolju pri Moravčah in si pogledali grad Tuštanj, ki ga je morda še kot otrok obiskal tudi Fri-

derik Baraga. Ob tem smo se veliko igrali, prepevali, zgodbo o Baragovem življenju pa tudi zaigrali. V sredo smo se podali na bazen Kodeljevo, kjer je bilo še posebej veselo, nihče pa ne ve, kaj vse smo si povedali ob indijanskem

ognju v četrtek zvečer, ko nekateri kar nismo mogli zaspati.

Hvala vsem, ki ste nam pomagali, da smo oratorij lahko izpeljali. Hvala vsem animatorjem in hvala vsem družinam udeležencev oratorija, da ste nam svoje otroke zaupali za pet dni. Hvala Društvu misijonarja dr. Janeza Janeža in župniji Sv. Helena za organizacijo oratorija ter hvala Občini Dol pri Ljubljani in vsem drugim sponzorjem, ki so projekt finančno ali kako drugače podprli. Hvala gospodinjam in njihovim pomočnicam. Imeli smo se res lepo in upamo, da se kmalu, če prej ne pa čez leto dni, na podobnih oratorijskih dneh spet zberemo.

župnik Marko Avsenik

Pestro in zabavno poletje v Društvu upokojencev Dol-Beričevo

"Danes smo se imeli res prijetno in bilo je tako zanimivo. To pa moramo čimprej ponoviti! Kdaj spet gremo na izlet?" Da, s takimi besedami se največkrat zaključijo druženja in izleti članov Društva upokojencev Dol-Beričevo. Svoj letni delovni načrt aktivnosti prizadevno izpolnjujejo, saj vsak mesec organizirajo dan tako, da je naše tretje življenjsko obdobje čim bolj pestro in optimistično. Naj vam predstavimo dogajanje v zadnjih štirih mesecih.

V maju se je naša družina v udobnem avtobusu odpeljala na izlet v Kozjanski narodni park, katerega krona je srednjeveški grad Podsreda. Turistična vodička Erika nam je že med vožnjo tja natrosila številne zanimivosti o tem koščku Slovenije. Na primer o tem, da se je prav na Kozjanskem že v srednjem veku pričelo glažutarstvo ali steklarska tradicija, kakršno še danes poznamo v Rogaški.

Že dolgo je, odkar smo se v šoli učili zgodovino, zato smo z zanimanjem prisluhnili razlagi, zakaj je bilo v tem delu Slovenije toliko gradov, kdo so bili lastniki in gospodarji v daljni preteklosti. Še več smo izvedeli o zgodovini mogočnega gradu Podsreda, ki je bil v zadnjem desetletju temeljito obnovljen in zdaj obiskovalcem prepričljivo prikazuje življenje tuje gospode za grajskimi stenami. Veličastno zidovje z dvema stolpoma, grajsko dvorišče, kamnite stopnice, srednjeveška kuhinja in ječa, baročno opremljene sobane, renesančna kapela ter razstavljeni oblačila, oprema in takrat izdelana prečudovita steklovina ob izčrpnih predstavitev grajskih kustosinj vsakega obiskovalca resnično prevzamejo in navdušijo. Kraj Podsreda in njegovi prebivalci živijo in diha s to orjaško graščino iz 12. stoletja, saj se tam skozi leto odvijajo številne družabne, izobraževalne, turistične in kulturne prireditve ter aktivnosti. Celotno Kozjansko je z njim pridobilo dodano vrednost in se s tem tudi približalo kulture željnim obiskovalcem z vseh koncev sveta.

Tudi mi smo te kraje zapustili polni vtisov. Odpeljali smo se proti Olimju, kjer nas je pričakalo še eno bogato doživetje – minoritski samostan s tretjo najstarejšo zeliščno lekarno v Evropi, ki deluje še danes, ter eden izmed najlepših oltarjev v Evropi. Pogled na baročno razkošno črno-zlato kompozicijo v cerkvi Marije Vnebovzete je resnično veličasten. Za kopanje v Termah Olimia ta dan nismo imeli časa, smo se pa lahko po krajšem nakupovanju v Konfekciji Marja odpočili in okrepčali v Gostišču Haler v Podče-

trtku. Enkratni izlet je bil za nami.

Letošnji sicer deževni junij smo si popestrili s plovbo po Ljubljani. Imeli smo srečo z vremenom in tako smo si z ladjice *Rečni pirati* ogledali vse mostove na Ljubljani ter bogato arhitekturo Stare Ljubljane. Med plovbo smo se podprli z dobrotami, ki so nam jih pripravili na ladjici.

Vsako leto v juliju se člani društva odpravimo na kopanje v Izolo v bazenih hotela Delfin ali pa v morju. Sproščanje v ali ob vodi, kavica in osvežilna pijača, sredi dneva dobro kosilo in proti večeru vožnja domov. Vsi udeleženci smo se strinjali, da smo preživeli čudovit dan ob slovenski obali. Nekaterim članom ta izlet pomeni edini možen obisk morja in se že sedaj veselijo naslednjega.

Tradicionalno je postalo tudi poletno srečanje članov društva na Korantu. In tako je bilo tudi letošnje drugo nedeljo v avgustu. Preko sto se nas je zbralo in v prijetni senci smo se povesečili ob Domesovih dobrotah z žara, osvežilni pijači ter slaščicah, ki so jih pripravile članice odbora društva. Marsikaj smo si imeli povedati in ob živi glasbi smo tudi zaplesali. Nedeljsko popoldne je kar prehitro minilo in splošna ugotovitev vseh udeležencev je bila, da bi moralo biti tovrstnih srečanj še več.

In že je tu september, ko se bomo odpravili na izlet po avstrijski Štajerski onstran naše meje. Priprave že potekajo. Upravni odbor našega društva vsak dogodek zavzeto in odgovorno organizira in si prizadeva pridobiti čim več udeležencev. Polnoštevilna udeležba na društvenih izletih, srečanjih in drugih aktivnostih je najlepša zahvala za njihov trud.

Irena Kraupner

Društvo upokojencev Dol-Beričevo vabi nove člane!

V društvu upokojencev smo veseli vsakega novega člana. Če želite postati naš član, nam to sporočite po pošti na naslov: DU Dol – Beričevo, Dol 1, 1262 Dol pri Ljubljani ali pa pokličete predsednika društva g. Mira Kraupnerja na tel. 031 878 936.

Pridružite se nam, skupaj bomo doživeli marsikaj zanimivega.

PRED DOMAČIM PRAGOM

Rock&Dol je pravzaprav naš za enkrat še edini šolski band. Šola ima že vrsto let na voljo vse potrebne inštrumente, manjkal je le pravi učitelj, ki bi učencem lahko ponudil dovolj kakovostnega znanja. Ker se vse v življenju zgodi tako, kot se mora, se je lani "poklopilo" tudi na naši šoli. Slavc Žust je na šolo prišel, da bi učitelje poučeval o uporabi spletne učilnice, ko sta se z ravnateljem sprehodila po hodnikih šole, pa so mu v oči padli bobni, ki so tam samevali. Vprašal je, komu bobni služijo in ravnatelj mu je zaupal svojo zagato. Bil je več kot pravi trenutek, da Slavc razkrije še svoje ostale kvalifikacije – vrsto let je bil učitelj glasbe in mentor šolskih bandov. Ker je ravno tisto let stopil v zaslužni pokoj, bi lahko brez težav prevzel vodenje še enega šolskega banda in tako se je vnela ideja za naš zdaj že "slavni" Rock&Dol.

Po pogovoru, ki sem ga imela s Slavcem, dobro razumem, zakaj je ravnatelj tako strastno podprl idejo o šolskem bandu. Tako izjemni in s srcem predani mentorji, kot je gospod Slavc, ne rastejo na drevesu in treba je bilo izkoristiti priložnost. Hitro so razpisali avdicijo in kmalu se je nabrala prva skupina nadobudnih glasbenikov, ki so skušali svoje znanje dopolniti tudi v okviru banda. Ko sem jih opazovala na vaji, mi je bilo jasno, da so tudi otroci razumeli, kako dragoceno znanje jim prinaša Slavčevo mentorstvo. Ob njem so popolnoma sproščeni in ko sem jih vprašala ali poznajo veliko takih učiteljev, so mi odgovorili, da nobenega. To me ni začudilo, saj mi je mentor nekaj minut prej, ko sva bila še sama, na kratko predajal snov glasbene vzgoje. A bolj kot v učilnici sem se počutila kot v kakšnem ameriškem filmu. Glasba je v le nekaj minutah zame dobila povsem drug pomen. Začetna lekcija je bila, da v vsaki glasbeni vrsti obstajata samo dve vrsti glasbe - dobra in slaba. Človek je narejen, da uživa v glasbi, prav vsako teoretično značilnost pa lahko prenesemo tudi na praktične primere, ki jih najdemo v trenutno popularni muziki. Te primerjave je učencem vedno ponujal tudi v razredu. S svojimi primeri in spodbudami, da prisluhnejo, jim je kazal, koliko se v glasbi skriva za vsakega od nas, in jih navduševal nad tistim, kar so slišali. Razložil mi je, da je največja težava današnjih mladih učiteljev ta, da jih nihče ne pouči, kako si lahko učni načrt prilagodijo glede na lastno oceno tega, kaj učencem zares koristi in od česa bodo za življenje odnesli največ. To je sam redno počel in prav zato so njegovi učenci lahko začutili, da je glasba eden izmed največjih človekovih užitkov in tudi edina droga, ki je zares koristna.

Prav zato, ker ima glasba takšno moč, Slavc v svojem delu zares uživa. Razložil mi je, kako otroci, ko enkrat začutijo, da je inštrument pod njihovim nadzorom, avtomatično želijo več. Skoraj spontano se zasvojijo z vadbo in želijo biti boljši in boljši. Če jim ponudiš še priložnost, da stopijo na oder in tisto, kar znajo, predajo naprej, pa se zgodi pravljica. Glasba postane del njih, njihova pozitivna droga, strast, ki jih žene, da iz svojega življenja naredijo nekaj dobrega in velikega. Tudi sam je imel v mladosti takšno izkušnjo in prav zaradi glasbe je lahko "ubežal" slabi družbi, ki bi ga skoraj povlekla čez rob. Njegov oče si je želel, da bi igral na harmoniko in tako se je začelo. Harmonike se je učil prvih šest let, nato pa je v glasbeni šoli izpopolnil še znanje trobente, kontrabasa in kitare. Kmalu ga je zamikalo, da bi to, kar je slišal, zapisal v note, in še dobro se spomni, kako je uničeval vinilke, da je lahko zaustavil magnetno iglo na gramofonu in na papir spravil slišano melodijo.

Pred nekaj dnevi smo na Občinskem sejmu v Dolu poslali glasbeno skupino, ki se ponaša z EMŠO-m, mlajšim od leta 2000. Band Rock&Dol obstaja šele slabo leto, njihov mentor, izkušeni učitelj in mentor glasbe, *Slavc Žust* pa pravi, da že pošteno "razturajo". Da je temu res tako, so dokazali v živo na občinskem sejmu, da bi ugotovila, kaj je njihov recept za toliko entuziazma, pa sem jih obiskala na eni izmed njihovih rednih vaj.

Igral je kjerkoli je imel priložnost. Njegovi soigralci so pristali v znanih skupinah, med njimi tudi Pankrtih in v Avia Bendu, zelo dobro pa se pozna tudi s Perom Lovšinom, ki smo ga pred dnevi ravno tako poslušali na občinskem sejmu.

Slavc si je sicer za študij izbral umetnostno zgodovino. Ker je vedno sledil temu, kar ga je veselilo, pa je pristal tudi v oblikovanju in računalništvu. Tako je na primer še med študijem oblikoval slikanico, ki je doživela rekordno naklado, pozneje pa je bil soavtor učbenika, ki je dolgo časa služil kot edino učno gradivo za računalništvo v OŠ. Ker je veliko komponiral, je že zelo kmalu kupil računalnik in si v časih, ko je bila informatika še nova veda, nabral veliko dragocenega računalniškega znanja. To ga je pozneje pripeljalo do tega, da je na OŠ Majde Vrhovnik, kjer je bil nekaj časa tudi pomočnik ravnatelja, prevzel učenje računalništva. Je velik zagovornik spletnih učilnic in po šolah učitelje še danes poučuje o prednostih, ki jo le-te ponujajo. Seveda pa gospod Slavc tudi danes še vedno nastopa, in sicer v svojem bandu *EMŠO blues band*. Najraje igra bas kitaro, v roke pa tudi pogosto prime kitaro in kontrabas.

Svoje izkušnje bi Slavc rad predal tudi mladim v bandu Rock&Dol in to mu dobro uspeva. Ko sem se pogovarjala s Kristijanom, Tinkaro, Timotejem, Niko in Maksom, sem opazila, da so bili kar malce nestrpni in so komaj čakali, da v roke vzamejo svoje inštrumente. Razložili so mi, da se je vsak od njih z glasbo ukvarjal še preden so se lani združili v bandu, da pa so le redko ali celo nikoli nastopali pred drugimi. Čeprav so imeli na začetku malce treme, vsakič postaja lažje in na Tromostovju, kjer jim je Slavc omogočil izkušnjo z uličnim nastopanjem, so prav sproščeno uživali. In ne samo to! Prvič v svojem življenju so zaslužili čisto svoj denar in tako dobili potrditev, da ljudje cenijo njihov trud. Ko sem jih vprašala, kako so denar porabili, so mi skoraj vsi odgovorili, da so si bodisi že ali pa si še bodo dokupili svoj instrumentalni set. Za ta namen gre tudi večina njihovih drugih prihrankov, to pa je le še en dokaz več, da je glasba njihova največja strast. Tako tudi ne preseneča, da je Slavc nadvse ponosen na njih in jih prepozna kot eno izmed svojih najboljših skupin. Ker so tako pridni, so preseglji vsa njegova pričakovanja in so se namesto dveh pesmi, kot je načrtoval, v preteklem letu naučili kar sedmih. Toliko ni uspelo še nobeni njegovi skupini prej.

Vprašala sem jih, kako jim je uspelo tako dobro uskladiti njihove nivoje znanja, Slavc pa mi je pojasnil, da je to njegova naloga. Kompozicije zapiše in prilagodi tako, da ustrezajo vsakemu članu, končna izvedba pa zveni dobro oziroma odlično. Tako se bandu lahko pridružijo tudi tisti, ki morda še niso izredno večji, dovolj je le, da jih to veseli. Slavc bo za vsakega našel pravi prijem in tako lahko zagotavlja, da bodo do novega šolskega leta osvojili nov nivo znanja. Ker glasbenikov vedno primanjkuje, si želijo, da bi se tudi v letošnjem letu bandu pridružili novi člani. Najbolj goreče navijajo za novega klaviaturista in morda kakšen močen moški vokal, želeli bi si tudi trobentača in flavtista. Čeprav so večino letošnjih članov k sodelovanju v bandu spodbudili učitelji, priznavajo, da bi se danes brez razmišljanja prijavili tudi sami. To si želijo tudi za druge in jih z odprtimi rokami vabijo medse. Morda se letos ustanovi celo še en band, po možnosti z nekoliko mlajšo skupino. Glede na to, da je to res izjemna priložnost, ki lahko služi kot odlična odskočna deska za mlade, ki imate radi glasbo, nikar ne odlašajte in čim prej poiščite Slavca, saj kasneje v šolskem letu pristopi ne bodo mogoči.

Špela Korinšek Kaurin

PRI SOSEDIH NA OBISKU

Ko govorimo o uspešnih podjetnikih iz naše občine, se misel zagotovo ustavi tudi pri Marku Vodetu, ki v Kamnici že vrsto let vodi uspešno gradbeno podjetje. **Družina Vode** s svojimi podjetniškimi uspehi precej izstopa, vseeno pa to ni edino, kar jih postavlja kot dober zgled drugim. Marko in žena Ivanka sta vzgojila tri čudovite sinove, ki jih poleg ljubezni do družine povezuje še ena strast – močna ljubezen in talent za glasbo.

Idejo za obisk pri Vodetih sta mi dala sogovornika iz prejšnje številke, odlična glasbenika, zakonca Pustotnik. Ko sem ju vprašala, koga bi priporočila za predstavitev v glasilu, jima ni bilo treba dosti razmišljati. Navdušeno sta mi pripovedovala, kakšen izreden glasbeni talent se skriva v vseh treh Vodetovih fantih. Ker je bil srednji sin Peter v Sloveniji le do konca počitnic, saj študira na eni izmed najbolj prestižnih glasbenih šol v Bostonu, pa sem morala kar malce pohiteti, da sem jih še lahko ujela na enem kupu. Sprejel me je Marko in me mimo številnih diplom in priznanj v spodnjem gospodarskem obratu odpeljal v prostore domače hiše.

Najprej sem spoznala najstarejšega, 26-letnega Roka, nato pa smo se odpravili v domači snemalni studio, kjer je za izoliranimi vrati v družbi svojega dekleta Peter pilil še zadnje detajle svoje najnovejše pesmi. Povabili so me, naj sedem za mešalno mizo, kjer je zvok najboljši, Peter je pritisnil na gumb "play" in že po nekaj sekundah sem po telesu začutila mravljinčne navdušenja. Čeprav se pesem uvršča v klasičen pop, je bilo slišati, da nosi v sebi še nekaj posebnega. Peter pazi na vsako najmanjšo podrobnost in svoje skladbe pili, dokler ni povsem zadovoljen. Ker je njegovo uho nadvse natančno, celo tako natančno, da so po njegovem predlogu v eni izmed najbolj glamuroznih glasbenih dvoran v Bostonu po več desetletjih skoraj povsem spremenili postavitev stolov, je pot do perfekcije precej dolga. A Petra to prav nič ne moti. Ko dela v svojem studiu, neizmerno uživa, njegove najbolj ustvarjalne ure pa se odvijajo sredi noči. Podoben delovni ritem ohranja tudi v Bostonu, to pa mu omogoča, da ob študiju tudi pogosto nastopa in hkrati dela in podjetju, ki se ukvarja s snemanjem in urejanjem koncertov.

V teh dneh je Peter že odletel čez lužo in začenja tretji letnik fakultete New England Conservatory of Music. Že samo to, da je bil izbran na tako prestižno šolo, ki vsako leto sprejme le 20 študentov, je nekaj neverjetnega. Kako velik talent je Peter v resnici, pa priča tudi dejstvo, da mu je šola na podlagi rezultatov njegove avdicije znižala šolnino, poleg tega pa je bil tudi edini sprejeti jazz vokalist v celem letniku. Kljub vsem tem svojim dosežkom, je bil Peter precej zadržan in nadvse skromen, ko je govoril o vseh svojih uspehih. Ko sem ga vprašala, ali si želi postati slaven glasbenik, je zelo modro dejal, da kdor se v glasbene vode podaja zaradi slave, je zgrešil že v samem začetku. Glasba je njegova strast in ljubezen, njegov cilj pa je, da se ves čas izpopolnjuje, razvija svoje znanje in se druži z ljudmi, ki ga pri tem lahko podpirajo.

Morda je k takšnemu razmišljanju pripomogla tudi Petrova izkušnja s slavo, ki jo je doživel, ko je bil star šele 14 let. Takrat se je v televizijskem šovu *Slovenija ima talent* prebil vse do finala, ker je bil tako mlad, pa je hitro postal velik ljubljeneč ljudskih src. Namesto, da bi mu pozornost stopila v glavo, mu je dala bogato izkušnjo in mu odprla vrata do številnih nastopov po vsej Sloveniji, ki so le še okrepili njegovo pristno ljubezen do predajanja glasbe drugim. Da je glava ostala na pravem mestu, sta zagotovo zaslužna tudi starša. Vozila sta ga na vse koncerte in ga s svojo prisotnostjo opominjala na to, kar je zares pomembno.

Iz studia me je Marko odpeljal v drugo sobo, kjer me je za kla-

virjem že čakal Rok. Sproščeno je začel igrati in videti je bilo, da uživa v prav vsakem tonu. Tako, kot tudi jaz. Vprašal me je, če prepoznam melodijo, in nasmejali smo se, ko mi je povedal, da igra priredbe znanih nadaljevanj s televizijskih zaslonov. Glasba je izpod njegovih prstov prihajala povsem spontano, brez not in kakršnih koli usmeritev. Marko mi je pozneje razložil, da je Rok kot prvi otrok odkrival, kakšen glasbeni talent se skriva v njihovih genih. Ker so bili prijatelji s Pustotnikovimi, je tudi Rok dobil majhno harmoniko in se začel spontano učiti igranja še pred vstopom v šolo. Vsi so bili presenečeni, kako hitro se je naučil skoraj vsake skladbe. Zdelo se je, kot da sploh ne potrebuje navodil, pač pa le sledi svojemu posluhu in to, kar sliši, prenaša na svoj inštrument. Rokov glasbeni apetit se je kmalu širil še na druge inštrumente in tako je v hišo prišel klavir, ki še danes ostaja Rokova velika ljubezen. Danes mladenič dokončuje študij podjetništva in že pomaga v očetovem podjetju, v njegovih očeh pa je videti, da ljubezen do glasbe prav nič ne pojenja. Zaupal mi je, da sicer že dokaj dolgo ni nastopal; ko se v prostem času usede za klavir, pa ne more nehati in lahko neprekinjeno igra tudi po več ur skupaj.

Ko smo sedli za jedilno mizo, se nam je s harmoniko v rokah pridružil še tretji sin Andraž. Njegova energija je bila malenkost drugačna, za kanček bolj navihana, okrog njega pa se je ves čas muzal črno-bel domači maček. Povedal je, da veliko nastopa s svojim ansamblom Trio Utrip (slišali smo jih na letošnji gasilski veselici v Vinjah) in me vprašal, kakšna zvrst glasbe mi je najbolj všeč, nato pa so se že izpod njegovih rok zaslislali priljubljeni latinsko ritmi. Pri poslušanju se nam je pridružil še muček in videti je bilo, da je podobnih prizorov vajen. Tako kot mi, je tudi on pozorno poslušal in z velikim občudovanjem nepremično gledal svojega lastnika. Marko si je zaželel še pesem Oliverja Dragojeviča in Andraž je ob harmoniki glasno zapel. Zamikalo me je, da bi spontano zapela z njim, nato pa sem opazila, da vsi ostali v sobi molčijo in z užitkom napeto poslušajo. Podobno je bilo tudi, ko je nato kitaro v roke vzel še Peter in odpel svoj priljubljen repertoar. Nasmeški na obrazih so bili jasen dokaz, da prav vsak od nas neskončno uživa, z občudovanjem pa sem opazila še nekaj bolj globokega. Čutili je bilo zares veliko spoštovanje in iskreno hvaležnost do tistega, ki glasbo predaja.

Marko mi je povedal, da imajo podobne mini nastope za domačo mizo pogosto in tako se mi ni bilo treba več spraševati, zakaj so vsi trije fantje zrasli v tako modre, samozavestne in ljubeče moške. Ko otrok odrašča s tako pozornostjo in spoštovanjem, drugače ne more biti. Če temu dodamo še dober zgled, s katerim Marko in Ivanka otrokom kažeta, da je v življenju treba uživati in ves čas napredovati, pa dobimo zmagovalno kombinacijo. Le kam vse bo še življenje pripeljalo Roka, Andraža in Petra?

Špela Korinšek Kaurin

Kozarec kislih kumaric, šola in kava

Nekoliko nenavaden naslov za začetek šolskega leta, ko smo pred novimi izzivi, pred novimi nalogami, skrbmi in tudi stroški. Če boste prebrali do konca, boste tako kot ob zaključku šolskega leta razumeli snov z začetka šolskega leta. Najbolj pomembno je, da vzamemo vsak začetek ali karkoli novega kot velik izziv in možnost za našo osebno in skupno uresničitev nečesa novega in dobrega za naše življenje.

Tako je začetek novega šolskega leta čudovita priložnost za številna nova doživetja in spoznanja, seveda z našim sodelovanjem. Tako šolarji kot starši bi se morali zavedati čudovite možnosti, ki jih imamo v osnovni šoli in potem v srednji šoli in na univerzi. Šola je za bogom in starši največja dobrina človeku. Ko je pred dobrimi 250 leti prosvetljena cesarica Marija Terezija (vladala je v obdobju 1740–1780) uvedla obvezno ljudsko šolo, je zaradi pomanjkanja izobraženega učiteljskega kadra uporabila duhovnike, redovnike, redovnice, pa šolane organiste in mežnarje, da so otroke začeli učiti pisati in brati, nekaj računstva, gospodinjstva in gospodarstva. Prej je bila šola veliko težje dostopna za večino prebivalstva. Duhovniki so imeli sodeč po zapisih v župnijskih kronikah marsikje, tudi v naši občini, velike težave, da so ljudi prepričevali o splošni koristi in potrebnosti šole. Sčasoma pa jim je to vendarle uspelo.

Prav je, da ne pozabimo na ta, sicer skromen začetek, iz katerega je zrastle mogočno drevo javnega in zasebnega šolstva z bogatimi sadovi. Vse, kar imamo na materialnem in duhovnem področju dobrega, žal tudi slabega («Boj se študirane barabe,» pravi pregovor), ima svoje korenine v izobrazbi in prosveti. Zato pa je v izobrazbi nujno potrebna tudi vzgoja v dobro in plemenito človeško osebnost. Iz tega izhaja tudi prizadevanje, da se ne izobražujemo samo za proizvodnjo materialnih dobrin in njihovo potrošnjo, ampak tudi za zadovoljno in srečno življenje v skupnosti, ki ima svoj smisel.

O smislu življenja nas poučujejo religije in filozofski sistemi. In k celostni izobrazbi človeka sodi tudi vedenje o teh zadevah. Saj je od njih v veliki meri odvisna sreča človeka in zadovoljno življenje v družbeni skupnosti. Pri nas nudita obe župniji možnost verskega pouka v župnijskih prostorih. Da otrok obiskuje veroučno šolo, je potrebno soglasje staršev in pripravljenost otroka, da se pouka udeležuje. S pozitivnim in hvaležnim odnosom do šole in učiteljev začnimo novo šolsko leto. Učiteljski poklic ni lahek. Že stari Rimljani so

rekli: »Kogar bogovi sovražijo, so ga naredili za učitelja ljudi!«

Osebo verjamem, da je večina prosvetnih delavcev sprejela učiteljski poklic iz notranjega klica in želje narediti nekaj dobrega za ljudi. Veliki šolnik Anton Martin Slomšek je učiteljem naročal: »Hočeš druge vneti, moraš sam goreti!« V komur ni te pripravljenosti, ne bo dolgo »zdržal« v tem poklicu. Nerazumno je brati v časopisu, da pridejo starši v šolo v spremstvu pravne službe, kot da je šola sovražna stranka in ne največja dobrotnica otrok in staršev. Seveda pa je treba upoštevati, da je tudi učitelj/ica, duhovnik ali katehet samo človek z dobrimi in manj dobrimi lastnostmi. Zato je potrebno veliko dialoga in pogovora.

V začetku šolskega leta želim prosvetnim delavcem, naj z veseljem, ljubeznijo in potrpežljivostjo prestopijo prag učilnic. Učenkam in učencem želim, naj z odprtim srcem, zdravo radovednostjo in pripravljenostjo na sprejemanje znanja začnejo novo šolsko leto, da bodo ob koncu šolskega leta poželi bogate sadove. Staršem pa, da bi z zaupanjem in hvaležnostjo ter pripravljenostjo na sodelovanje s šolo poslali otroke v nov začetek. Na ta način se bomo vsi veselili uspehov in si pomagali v morebitnih težavah.

In sedaj k naslovu!

Profesor je stal pred svojimi študenti pred začetkom predavanja filozofije. Na kateder je postavil več predmetov. Ko se je predavanje začelo, je dvignil prazen kozarec, v katerem so bile prej kisle kumarice in ga napolnil s tenis žogicami. Potem je vprašal študente ali je kozarec poln. Strinjali so se, da je poln. Za tem je profesor vzel škatlo polno kamenčkov in jih stresel v kozarec, ki ga je rahlo potresel. Kamenčki so napolnili prazen prostor med žogicami. Tedaj je spet vprašal študente ali je kozarec poln. Spet so se strinjali.

Naslednja škatla, ki jo je profesor vzel v roke, je bila polna mivke. Ko jo je stresal v kozarec, je mivka napolnila majhne prostore med peskom in žogicami. Še enkrat je vprašal študente ali je kozarec poln. Skrušeno so odgovorili, da je. Tedaj je vzel profesor dve polni skodelici kave in ju zli v kozarec. Kava je natopila pesek. Študentje so se smejali. »Sedaj,« je rekel profesor med tem, ko je smeh pojenjal, »želim, da razumete, da ta kozarec predstavlja vaše življenje. Žogice so pomembne stvari v vašem življenju - vaša družina, vaši otroci, vaše zdravje, vaša vera in stvari, ki se jim predajate. To so tiste stvari s katerimi bi vaše življenje bilo še zmeraj izpolnjeno tudi, če bi vse drugo izginilo!

Kamenčki predstavljajo druge stvari, ki so za vas pomembne: vaša služba, vaša hiša, stanovanje, vaš avto ... Mivka pa predstavlja ostale stvari. To so tiste male stvari, kot so razni konjički, šport, zabave in podobno. Če polnite ves kozarec z mivko, v njem ni več prostora za žogice in za kamenčke. Enako je v vašem življenju. Če porabite ves svoj čas in energijo za male stvari, nikoli ne boste imeli prostora ne časa za pomembne stvari. Skrbite za stvari, ki so ključne za vašo srečo. Igrajte se s svojimi otroki. Najdite čas in pojdite k zdravniku. Ne pozabite na nedeljski počitek in hrano za duha. Peljite partnerja na večerjo. Naučite se uživati. Za čiščenje stanovanja in za popravilo stvari bo še čas. Ne pozabite na tenis žogice, ki so za vas resnično pomembne. Ugotovite svoje prioritete. Vse ostalo je mivka.«

Tedaj je ena od študentk dvignila roko in vprašala: »In kaj predstavlja kava?« Profesor se je nasmejal. »Všeč mi je, da ste to vprašali. Kavo vlivam zato, da bi vam pokazal, da je ne glede na to, koliko mislite, da je vaše življenje polno, v njem vedno prostor za skodelico kave s prijateljem!« Naj vam skodelica kave tekne, družba s prijatelji pa polepša dneve življenja!

župnik Alojz Grebenc

Turistično društvo Dolsko vabi v svoje kroge otroke in tudi malce starejše

Tisti, ki radi plešete, vabljeni, da se pridružite folklornikom, tisti, ki radi pečete, Plamenkam, med Veziljami pa se boste našle tiste, ki imate urne prste. Družiti se začnemo že septembra!

Za več informacij pokličite:

- Zlatko na tel. št. 031 412057 ali

- Majdo na tel. št. 040 295 809.

V društvu, ki prisega na kakovost, se boste učili, vadili in se srčno družili.

Varno na cesti!

Šola se začena, s tem pa se na naših cestah povečuje število otrok. Statistika sicer kaže spodbudne rezultate, in sicer število otrok do 14. leta v zadnjih letih občutno pada, vseeno pa se velja opomniti na navodila, z upoštevanjem katerih bodo naši otroci na cestah še bolj varni.

Navodila, ki smo jih povzeli iz priporočil Javne agencije RS za varnost v prometu si lahko preberete na občinski spletni strani www.dol.si.

Teden vseživljenjskega učenja na OŠ Janka Modra

Od 11. do 20. maja, v razširjenem terminu pa do 30. junija, je na Osnovni šoli Janka Modra potekal vseslovenski projekt Teden vseživljenjskega učenja (TVU 2018), v katerega je bila preko sodelovanja z Javnim zavodom Cene Štupar vključena tudi naša šola. Glavni cilj projekta je krepitev zavesti o pomenu učenja (predvsem neformalnega) – v vseh življenjskih obdobjih in za vse vloge, ki jih posameznik v svojem življenju prevzema. Vsi, ki projekt soustvarjajo, bodisi v vlogi izvajalcev prireditelj bodisi kot udeleženci, prispevajo k udeležanju slogana "Slovenija, učeča se dežela".

V okviru projekta se je na naši šoli zvrstilo več dogodkov: stojnica *Športnovzgojni karton po x letih* na občinski prireditvi Dvigni rit, bodi fit, slikarska delavnica za vse zainteresirane občane, ki jo je vodila diplomirana slikarka Renata Grmovšek, glasbena delavnica za vse učence razredne stopnje (vodila sta jo domača poklicna glasbenika Enos Kugler in Ana Šimenc Kugler), joga za otroke (pripravila jo je mama učenke 2. razreda Suzana Belaj), predstavitve sodniškega poklica (predavanje s projekcijami in konkretnimi prikazi je imela mama učencev naše šole, sodnica Martina Šetinc Tekavc) in delavnica skavtske veščine (uro sta pripravila predstavnik skavtov Janez Godec in Brigita Pintar).

Naj je znanje pridobljeno v ustanovah in na načine, pri katerih na koncu pridobimo potrdilo ali ne – v znanju je moč! In za učenje nikoli ni prepozno. Zato tudi v bodoče vabljene k vključevanju v različne ponujene dejavnosti. Nenazadnje so to tudi lepe oblike druženja in spoznavanja ljudi – sokrajanov, soobčanov.

Tatjana Žnidaršič, koordinatorica projekta

Poletni teniški tabori v središču Dola

V poletnem času so se že osmo leto zapored na teniških igriščih za OŠ Janka Modra odvijajo poletni teniško-športni tabori. Poleg mladih ljubiteljev športa iz naše občine sodelujejo tudi otroci iz drugih krajev. Med njimi je kar nekaj tujcev, tako iz Evrope kot iz drugih držav sveta, zato program poteka dvojezično. Mladi učenci tenisa se na ta način spontano zblizujejo z angleščino, spoznajo pa tudi še cel kup besed iz jezikov, ki jih govorijo njihovi novi prijatelji.

Na taborih lahko sodelujejo tako člani kot tudi nečlani Športnega kluba Hannah. Pod vodstvom visoko usposobljenih trenerjev se učijo, zabavajo, družijo in sklepajo nova prijateljstva. Program je zasnovan tako, da upošteva potrebe posameznikov in vsakomur zagotavlja čim boljše pogoje za vsestranski osebni razvoj. Otroci se odlično počutijo in kljub temu, da so ves čas »v pogonu« niso nikoli lačni. Za hrano poskrbijo v zelo kakovostni kuhinji podjetja JUB.

Znanje tenisa otrok, ki so vključeni v tabore, je različno, od popolnih začetnikov do že dokaj dobrih igralcev. Pri prav vsakem trenerji skrbijo za napredek in ga spodbujajo, da v tenisu čim bolj uživa. Poseben termin je namenjen še tekmovalcem oziro-

ma dobrim mladim igralcem. Takrat se trenerji posvetijo razvijanju vrhunske teniške tehnike in usvajanju najrazličnejših taktik, odigra pa se tudi večje število tehnik. Tudi za zunanje obiskovalce je to prava paša za oči!

Š.K.K. in Tim Debevec

Lokalne volitve 2018

Na podlagi 6. člena Zakona o volilni in referendumski kampanji in 4. člena Odloka o izdajanju javnega glasila Občine Dol pri Ljubljani določamo

pravila za izrabo časopisnega prostora v občinskem glasilu Pletenice za predstavitev list kandidatov, strank in kandidatov za župana v času volilne kampanje za lokalne volitve 2018

1. Občina Dol pri Ljubljani zagotavlja vsem organizatorjem volilne kampanje za lokalne volitve 2018 enake pogoje za predstavitve v javnem občinskem glasilu Pletenice. Predstavitve bodo objavljene v novembrski izdaji glasila, ki bo izšla najkasneje do 12. novembra 2018.

Vsaka lista kandidatov, stranka in kandidat za župana ima na razpolago brezplačno predstavitve v obsegu polovice strani v glasilu, to je največ 3.200 znakov (brez presledkov).

Predstavitve lahko vključuje tudi znak politične stranke ali fotografijo kandidata za župana, vendar pa je v tem primeru največje število znakov manjše, največ 2.850 znakov (brez presledkov).

2. Občina Dol pri Ljubljani bo zagotovila predstavitve za liste kandidatov oz. stranke in kandidate ločeno, pri čemer bo vrstni red določala uvrstitev imena po abecednem vrstnem redu.

3. Občina Dol pri Ljubljani zagotavlja objavo dodatnih volilnih oglaševalskih vsebin v novembrski izdaji glasila Pletenice skladno s cenikom oglaševalskega prostora v glasilu Pletenice, ki je objavljen na spletni strani <http://dol.si/obcinsko-glasilo-pletenice/>. Za ta namen bodo volilne oglaševalske vsebine objavljene z navedbo naročnika, naročnik pa mora Občini pisno sporočiti ime in priimek oz. naziv naročnika, naslov naročnika, davčno številko naročnika in dimenzijo oglaševalskega prostora. Pri tem je treba upoštevati Pravila za pripravo oglasov v glasilu Pletenice, ki so objavljena na spletni strani <http://dol.si/obcinsko-glasilo-pletenice/>.

Plačljive oglaševalske vsebine so objavljene ločeno od brezplačnih oglaševalskih vsebin ter bodo objavljene glede na vrstni red podane vloge za objavo.

4. Uredništvo glasila Pletenice kandidatom za župana omogoča še objavo odgovorov na vprašanja občanov, ki bodo objavljena v oktobrski številki glasila Pletenice. Vsak kandidat za župana lahko zapiše odgovor, ki bo objavljen v novembrski izdaji glasila Pletenice, v obsegu največ 500 znakov (brez presledkov).

5. Besedilo za objavo iz 1., 3. in 4. točke teh pravil pošljejo organizatorji volilne kampanje po e-pošti na naslov spela.korinsek@dol.si najkasneje do petka, 19. oktobra 2018. Poslano besedilo mora biti v formatu .doc ali .docx. Občina Dol pri Ljubljani ne zagotavlja lektoriranja poslanih besedil za objavo.

6. Uredništvo prispevkov za objavo iz 1., 3. in 4. točke teh pravil, prejetih na elektronski naslov spela.korinsek@dol.si, po roku, določenem v 5. točki teh pravil, ne bo upoštevalo in v redni novembrski izdaji občinskega glasila Pletenice ne bodo objavljeni.

7. Organizatorji volilne kampanje (za kandidate in liste kandidatov oz. stranke) oziroma naročniki volilnih oglasnih sporočil v celoti odgovarjajo za resničnost in točnost navedb oz. podatkov v oglasnih sporočilih.

Uredništvo si pridružuje pravico, da prispevke z neprimernimi vsebinami, ki so zavajajoči, žaljivi ali pa spodbujajo nestrpnost in sovražen govor, zavrne.

Špela Korinšek Kaurin, odgovorna urednica

Kaj bi radi slišali od kandidatov za župana?

Lokalne volitve bodo že čez slabe tri mesece določale, kdo bo v prihodnjih štirih letih skrbel za razvoj naše občine. Ker si v uredništvu Pletenic želimo, da bi občani čim lažje sprejemali odločitve o svojem glasu, smo se na pobudo občanke odločili, da vam ponudimo posebno priložnost - kandidate za župana lahko konkretno vprašate o tem, kar vas žuli.

Če imate torej vprašanje, ki se nanaša na razvojno strategijo naše občine ali pa morda na kakšen konkreten problem, ki zadeva večje število občanov, nam svoje vprašanje pošljite na e-naslov spela.korinsek@dol.si, in sicer najpozneje do 20. 9. 2018.

Vprašanje omejite na največ 500 znakov (brez presledkov). Vprašanja, za katera bo uredništvo ocenilo, da so primerna za objavo (kriterij je, da je vprašanje vezano na korist večjega števila občanov in ne le na posameznika), bodo objavljena v oktobrski izdaji glasila Pletenice, odgovore nanje pa vam bodo kandidati za župana predstavili v novembrski izdaji glasila.

Lokalne volitve 2018 in nevladne organizacije

Priprave na lokalne volitve že potekajo in marsikateri politični kandidati se vedno bolj zavedajo, da dobrih programov ne morejo pripraviti brez sodelovanja s skupnostjo. Tu jim društva ponujamo roko.

Z namenom večjega vključevanja civilne družbe v oblikovanje lokalnih politik si vsa regionalna stičišča nevladnih organizacij iz Slovenije letos še posebej prizadevamo za več dialoga med kandidati na lokalnih volitvah in lokalnimi nevladnimi organizacijami. Ustvarili smo skupno kampanjo »šola za župane«, katere cilj je spodbuditi kandidate za župane k aktivnemu vključevanju izzivov in problemov lokalnih skupnosti in nevladnih organizacij v svoje predvolilne programe.

Nevladne organizacije predlagamo, da se v predvolilni kampanji odprejo razprave na področju humanitarnih in izobraževalnih programov, socialnih stisk in duševnega zdravja, mobilnosti starejših, njihove oskrbe in kakovostnega staranja, programov za invalide in ustreznega urejanja prostora za njih, delovne integracije ranljivih skupin in dolgotrajne brezposelnosti.

Zelo aktualna problematika, ki je podprta tudi z dobrimi praksami nekaterih slovenskih občin, je participativni proračun in tudi participativno urejanje prostora. Nevladne organizacije pričakujemo tudi debato in rešitve v smeri problemsko ali tematsko naravnanih občinskih razpisih, predvsem z vidika povezave in med strategijami razvoja regij in občinskimi razpisi. Na ta način lahko nevladne organizacije namreč prevzamemo večjo vlogo pri razvoju občine.

Za koordinacijo sodelovanja NVO v kampanji za lokalne volitve smo odgovorni Stičišče NVO Osrednje Slovenije. Prispele vsebine bomo obdelali in iz njih pripravili konkretne ukrepe. Na tem mestu vabimo vsa društva, zavode in ustanove, da proaktivno pristopijo k podajanju predlogov in pobud za dopolnjevanje ali spremembo politik. Za več informacij smo dosegljivi na info@consulta.si ali na telefonski številki 01 3209 484.

Obenem vabimo k oddaji predlogov tudi širšo javnost. V ta namen smo za lažjo in bolj učinkovito komunikacijo razvili aplikacijo *Pametni glas*, s katero lahko vaše predloge, pobude in komentarje za izboljšanje stanja v občinah zasavske in osrednjeslovenske regije oddate na tej povezavi <http://www.consulta.si/dejavnosti/pametni-glas/>.

*Nina Groboljšek,
Consulta-podpora za društva, zasebne zavode in ustanove*